MOTION OF THANKS TO THE GOVERNOR'S ADDRESS

Debate Contined

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—Hon'ble member, Sri Narasimhan has already taken one hour and forty minutes. He may kindly conclude in ten minutes.

†Sri M. C. NARASIMHAN.—Mr. Chairman, Sir, Yesterday, while rising in the evening, I was referring to the phenomenan of rising corruption. I do not wish to go into it at length because the time at my disposal is short, but one must concede that the quantum has been definitely on the increase. Whether one agrees with my hon'ble friend Sri V. Srinivasa Shetty or not that there is a sea of corruption, the fact remains that it is very wide. What indeed really causing anxiety is that we hear that it is at the highest of levels. After all, corruption is an ancient institution. It cannot be wiped off in a day or two.

Sri M. P. L. SASTRY.—It is not an institution !

Sri M. C. NARASIMHAN.—The one thing I would like to draw the attention particularly of the Ministers is this. There has been talk on this question, criticisms have been levelled against Ministers also both in this House and in the other House, and the Administrative Reforms Committee has recently made a recommedation that bodies on the lines of *Lok Ayukt* or whatever it is, the Vigilance Commissions to go into complaints of corruption. The neighbouring State has already put some bodies on the anvil, legislative sanction has been given to the creation of such bodies to investigate into complaints against high officials. I do not wish to point out any particular Minister on this occasion or anybody. Unless we see that the people at the top are above board, I am afraid, any appointment of Vigilance Commission or any extra powers given to the Vigilance Commission will not mend matters. Some methods that are being adopted are very old methods. Unless some modern methods are applied there, the position will not be improved.

Sir, I wonder how the Government are not concerned and how they do not show any anxiety in relation to a vexed question that is before the Courts. Before the High Court, there are a large number of writ petitions pending. The Law Commission has made a recommendation that within a period of six months, the writ petitions should be disposed of. Summary trial is the nature of the enquiry with regard to some of the writ petitions. But the points of law are involved. Writ petitions could be disposed of within one or two days. Quick disposal is very necessary. But by experience we find a writ petition takes not less than 2 to 3 years. Even the Judges feel the writ petitions should be given priority and disposed of early. I do not think, even the normal writ petitions will take earlier than 2 years. Unless they are of extreme nature and unless they are complicated, they should not take long time

†Indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned

(SRI M. C. NARASIMHAN)

and they should be given early hearing. Economy measures should be observed. In Mysore there is a peculiarity, that is, the writ petitions are disposed of in a bench of two judges. Whereas in other States, the writ petitions will be admitted and disposed of by a single judge. Disposing of the writ petitions by a bench of two judges is the peculiarity of the Mysore State. But normally there should be only one Judge. If one single judge is to dispose of the writ petition, there will be much economy, and quick disposal. In a week of five days, at least 1½ days will be taken away for passing orders on matters like getting the connected records, impleading the additional parties, etc. These are all very small in nature. Also time will be wasted in considering whether a stay should be granted and whether early hearing on the petition should be granted. With all these procedures involved they are unable to get sufficient time. This is what is happening in the Mysore High Court. The writ petitions should be heard immediately. The petitions should not be delayed on acoount of these small matters. Because of these procedures and rules that have to be attended to, the writ petitions cannot be disposed of. In the neighbouring States it is not like this. A single judge will be there and the petitions will be heard and disposed of early. There is a provision for appeal to the Division Bench. We must see that litigents get early justice in the interests of litigants themselves. The remedy given by the Constitution to the litigents is virtually rendered ineffective. This is a matter to which some attention should be given by the Government and now there is a separate Minister for law alone. This is time to see that something is done in the matter.

I would like to say something about the sale of electric power. We were told sometime back that all the power that is produced by the Sharavathi would be utilised by the State. The late Industries Minister Mr. Mallappa assured on the flour of the House that the applications for power from outside would not be accepted and all the power produced would be utilised in the State itself. What has happened now? Everything is going on in reverse gear. You want to sell the power to Madras. In the Madras deal we lost a good deal of amount. The original rate proposed was 12 paise per unit. Later on it came down to 8 to 9 paise. I do not know who is responsible for this and why it has come down. The Sharavathi power costs us more than the power of Shivasamudram. But our deal with Madras is a very bad deal. I do not know whether it is due to the pressure by a member of the Planning Commission. I believe Sri R. Venkataraman, member of the Planning Commission, was Particularly interested in this matter. It is a matter between Mysore and Madras. I do not know why a member of the Planning Commission was interested in this. When the member of the Planning Commission was very anxious to see that Madras should get power at a very low rate, I am afraid anything could be done by these men. There must be some relationship between the States. Nobody denies that. But the power deal should not have been effected in this manner.

I would like to touch upon the sharing of Krishna waters. The dispute about the sharing of waters of Krishna remains status quo. It was discussed at length. But nothing substantial has come out. I think, our Hon'ble friend Mr. Mallaradhya will agree with me if I say that strong action must be taken. The Mysore should definitely and clearly say in no uncertain terms that no further negotiations are possible. Because under the River Water Disputes, Sir, the machinery for arbitration can be appointed only in the event of the Central Government being satisfied that negotiations have failed. Negotiations can fail only if somebody indicates that negotiations have failed. Both of them are anxious to negotiate. In such a case, there is no question of Central Government being satisfied about the failure of negotiation. This is an elementary proposition. I cannot understand how it does not strike the Government ? Still they are toying with the idea of writ petitions before the Supreme Court or writ petitions before one of the High Courts and trying to find out whether the Central Government's hands cannot be forced for the appointment of a Tribunal. How can the tribunal come in when you are still negotiating ? What justification is there for you to say that the negotiations have failed? Why don't you say in clear and certain terms that the State Government representatives are not prepared to discuss this matter any more ? Somehow or other, the Government of Mysore is very hesitant to take that step. It is afraid of the Minister at the Centre. In that case, we shall never get our due share of Krishna Water. What we will have is only *fait accompli*. We can only get the portion of the water that is left over by non-utilisation. It passes my comprehension that such an attitude should be taken. On the other hand it is being still suggested that settlement satisfactory to all parties could be reached by negotiations more expeditiously than through a reference to arbitration under the Inter-State Water Disputes Act. That is the thin end of the wedge. Hitherto what was said before the House was that the P.W.D. Minister was prepared to get the matter referred to the Tribunal in the event of the failure of the negotiation. Now he comes round saying that the method of going before the Tribunal takes a lot of time and so let us negotiate. It is sheer inconsistency and nothing but opportunism. You take a clear stand. Either you say that you take the matter to the court. Or, if you do not want to go to the court because it will embarrass the Government of India say you do not want to take firm measures.

Sri J. B. MALLARADHYA.—We cannot out of our own free will go to the court. The matter must be referred to by the Government of India to a tribunal. What Mr. Narasimhan will agree is they could go to the Supreme Court to compel the Government of India to refer the matter to a Tribunal.

Sri M. C. NARASIMHAN.—In order to arrive at that position, there must be one pre-condition, that the negotiations must have failed. If negotiations have not failed, no writ petition will lie before the Supreme

(SRI M. C. NARASIMHAN)

Court. If you do not say that negotiations have already failed and we have brought it to the notice of the Government of India and still the Government of India does not act, and failure to act itself is a negation of the right to get the matter referred to the Tribunal, how can you file writ petition? That is the way how it can be worked out and that is the way which the Law Department also has suggested.

Sri K. R. ACHAR.—The P.W.D. Minister himself has stated that whether we can file a petition before the Supreme Court is being considered by the legal advisers of the Mysore Government, and when that is so, I am not able to understand how the other question comes in.

Sri J. B. MALLARADYA.—At that meeting, we went to the extent of saying that if the Prime Minister of India wants to meet Chief Ministers again on this issue, it must be made abundantly clear on behalf of the Mysore Government that no useful purpose would be served by again our meeting and so it is better that the Government of India refer this matter to the Tribunal. This is the step that we suggested being taken by the Government of India.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Anyway, it looks to me that we are in the same state of affairs. What is surprising is the Government also considering such other steps including legal remedies that are necessary to safeguard the interests of the State. Suppose you say whatever we get from Mr. Brahmananda Reddy, let us have, and let there be no quarrel; if 800 T.M Cft. is already utilised and if 100 or 500 T.M.C. ft. is available and if he prepared to give, let us take it; if that is the approach, I can understand. But you cannot have this type of thing. You want to create the impression that you are going to fight for your right because the neighbouring State of Andhra have taken the lion's share. You want to adopt a bold posture. But when you come to concrete action, you are not prepared to take it. That is dog in the manger's policy. Let us be done away with it and we will have peace on this question. Then we can concentrate our energy on more concrete issues.

The other issue I wanted to refer to incidentally is, our police are very vigilant in regard to various matters; particularly law and order, they show their activity by lathi charges, firings and all sorts of things. Two things are actually going on and I want to draw the attention of the House to them. I do not know how it has not attracted their attention. One is chit fund menace. I think the Senior official of the Intelligence Bureau at the Centre made a report some time ago after investigating into this matter. He has said that majority of the chit funds are bogus institutions. I do not remember the exact lesignation of that officer who made this report and that report is already there. The Police and the Vigilance Machinery that is there at the command of the State has hardly anything to do with this matter. In the litigations that I am handling in one or two cases, I am finding there is

something terribly wrong. I may be wrong in characterising the entire lot of them as bad. There may be one or two good institutions. Since the Government agency is not effectively delivering the goods, these institutions have crept up here and there and they are not subject to sufficient vigilance of the law. A large number of people particularly middle income and lower income groups who invest money in these institutions are definitely suffering a great deal on this account.

Then, Sir, I refer to raffles. We had earlier the RMDC Raffles. It had also political reverberations. Raffles which were conducted amounted to gambling and we had the Prize Competitions Act. Similarly the Barabashi Raffle is in the nature of a gamble. But the Ministers are distributing prizes in respect of these raffles. The other day I saw the photograph of one of our important Ministers distributing prize of Rs. 800. Really if strict enforcement of the law is there, they do amount to gambling and nothing more. With due respect to my friend Mr. Mallaradhya who is associated with Races, the principle involved is one man s gain is another man's loss.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮುಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಒರಿಸ್ಸಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅನುಮತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರ್ಯಾಫಲ್ ನಡೆಸಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. The entire amount is earmarked for the encouragement of physical education by the Orissa Government. It has the sanction of law and the sanction of the Government. ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡರೆ ನಿಮಗೆ ಓಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The points is, some people are involved and they are duped. The other point is, it is loss of revenue to the State. The State can officially conduct such Rafile if they want.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I have written to the Government in this matter and I have said that if a rafile is conducted by the State Government we can have all the money required for the development of Sports. Kerala Government has done it and various other State Governments have thought of this. One rupee after all does not do much damage to one's economy, however poor he is.

Sri M. C. NARASIMHAN.—One other topic is labour and Industries and I will conclude, Sir.

Sir, considerable portion of the Address deals with the labour and training. It is indeed surprising because generally the Governor's this Address does not deal with is particular topic. Perhaps they could not find any other topic. I would like to submit that the basic issues are not tackled. It is unfortunate that the Labour Minister who was also in charge of the portfolio of labour till recently, was very reticent and was reluctant for any discussion to arrive at an understanding in respect of various issues.

We have in the State for some time, on the suggestion of the Government of India, what is called an Industrial Relations Committee, of which Smt. M. R. Lakshamma also is a member. An opportunity is

(SRI M. C. NARASIMHAN)

given to discuss the problems of common interest. Employers' representatives used to be there ; employee's representatives used to be there, it was a sort of parliament of labour relations, where all issues would be discussed, even legislative issues would be discussed. Many issues used to be discussed. Mr. V. V. Giri was so much interested in this and he inaugurated the industrial relations committee and took very close interest in its functioning. But ever since the previous Home Minister took charge of this portfolio, that is more than 1½ years ago, that committee never met. Sir, I am also on other committees and they have also not met. But it does not matter. But this committee is an important committee and if it does not function, it has got serious repercussion. It will lead to strikes, it will lead to loss of production, it will lead to law and order problem because on the one side are involved a large number of organised labour force who are pulsating with energy and they are feeling that they are contributing to the economy of the country. In dealing with a matter of this type, I feel greater sense of responsibility should have been displayed by the Government. This Committee has never met. The dangerous trend has been noticed of a pro-employer bias which is eating the vitals of the Labour Ministry and labour Secretariat. One thing is this. I will explain in a few minutes.

3-15 P.M.

Whenever labour disputes occur, whether it is dismissal, or claims by labour against the management, or claim of management againt labour, these disputes are referred to tribunals or labour courts. These institutions are there in order to see that disputes do not develop into major incidents and lead to unnecessary straining of relationships. This is a legal remedy. But unfortunately, there is no right conferred on the labour or the management. If mutual rights are affected, they cannot straight away go to a court. The industrial disputes Act confer discretion on the Government not to refer the matter to tribunals for adjudication and get justice at the hands of an impartial authority. Sir, all along, almost right from 1948, the general trend used to be that Government used to refer all matters of disputes to tribunals or courts, for adjudication. They did not take upon themselves the responsibility of deciding the issue by rejecting the requests for reference, because that was considered as a normal constitutional machinery for parties to resolve their disputes. Now-a-days even if the heads of Departments make a recommendation for reference, for the past one year, there is a disturbing trend. In almost all matters, rejection is the order of the day. They do not refer to arbitration even *prima facie* cases and when the rights involved are of a very serious nature affecting a large number of people and even when questions of law are involved, even instances of illegality, impropriety or inequity are cited. It is on these valid grounds recommendations have been made for reference by the Commissioner of Labour or

by the officer handling the conciliation proceedings. I do not know where is the need for the heads or the highest officers in the Secretariat to worry themselves in a matter like this. No question of policy is involved in this. If the matter is referred, the Judge is there to take care of the interests. But unfortunately, after Mr. Rama Rao took over, he delegated all responsibility in regard to these matters to the officer under him and these officers have been acting, if I may say so, completely on an irrational basis. Because in all cases where rejections have been made, there have been writ petitions filed challenging the order of Government. True it is not a satisfactory remedy, because the writ petitions take two years for disposal and before a direction is given to Government. It is no solution at all. Let me also say that in all those cases where rejections have been made, the High Court has held that there is a *prima facie* case and Government was not justified in rejecting the cases for reference to tribunals. I am only saying the way in which the Secretariat is functioning in the matters of labour disputes, which shows that there is lack of *bona fides* and that there are some extraneous considerations brought into these matters. At times references are made on inconsequential matters and on very vital matters, they do not make references. One explanation could be that managements are powerful. Whenever there was a rejection, there was a strike and thereafter, immediately the order is cancelled and reference is made It creates an impression that the Secretariat is instigating people to go on strike. These evidences are there. I can give concrete examples but I do not want to take up the time of the House. I am saying that there is a shift in policy in favour of the employer initiated at the instance of the Secretariat in most of the cases and in a few cases by the Department. Unfortunately, when you point out these things to the Minister, he hardly exercises any discretionary power or supervisory power. It is really unfortunate. What is more and what is really tragic is that before the National Commission on Labour, the State Government made a representation saying that their power to make reference or their discretion to make reference should be taken away and the parties should be allowed to make reference direct. The State Government have submitted a written memorandum that they should not be burdened with this discretion. After all, it is a question of reference. When Government have taken this policy, I do not know the cause for such a shift in policy. Recently, we find in the newspaper that the Government have taken decision to entrust the work of the Special Tribunals, particularly, the Industrial Tribunal and the Labour Court, to the District Judges. This is the brain wave of the Ex. Home Minister and Labour Minister. I wonder what merit it had because for the past 20 years, we had always Special Judges to deal with these matters because it requried solid experience. Secondly, if various District Judges are there, there is no right to appeal provided. It would mean different Judges in different areas. The only way open is under Article 226 of the Constitution to move the High court by way of write of *habeas corpus* or *mandamus*. This won't be a satisfactory

(SRI M. C. NARASIMHAN)

solution because of the delay involved in such questions. Besides, entrusting this work to the District Judges would mean virtually conflicting decisions and the expert knowledge acquired by some persons would be totally lost. Instead of a satisfactory decision, it may be an unsatisfactory decision, paving way for further litigation which should be avoided, as far as possible both by the labour and employee. That is the policy of the Government of India also. They want that litigation should be avoided and matters should be tried to be settled across the table. Without sufficient thinking, a unilateral decision is taken even without reference to the Industrial Relations Committee. The Labour Minister wants to have something of his own.

Lastly, I would like to touch upon another important aspect. That is, the closure of some of the sick textile mills. It is true that an attempt is being made to revive the sick mills, that is, both the Gulbarga Mills as well as the Mysore and Minerva Mills in Bangalore City. In this connection, I want to refer to Madras State; my Congress friends need not be touchy about what is happening in Madras. This is what happened there in the case of sick textile mills. The textile mills is a very big industry so far as Tamilnad is concerned. For dealing with the sick mills, they appointed an expert committee presided over by Dr. Loganatnan of NCAER. The experts who were there, went into the financial working of the sick mills and suggested certain measures in relation to the working of those mills. Thereafter, the Government stated that they would take over a few mills and that if anybody came forward they would assist on the lines suggested by the Expert Committee and not otherwise. The South Indian Mill Owners' Association and the Textile Research Centres of South Indian were the agents to make recommendations. All those sick mills are today working there. Some mills taken over by the Government may be handed over back to the previous proprietors or new companies coming up. During the period of crisis and stress, certain measures were taken by the Government because of the experts. What is the position in respect of our State? We have the knowledge of, experience of the neighbouring State. The position here is different. Some Clerical examination of the assets of the mills working, particularly Mysore Mills was made. Government were keen on knowing what the total assets of the Mills were with a view to assessing the property of the mills for sanctioning the aid or loan. That is all, nothing else. Government have looked from the point of view of purely financial stability or propriety and no more than that. They must have suggested various measures to put these mills on a proper footing and to find out the real reasons for the crisis they are facing. There are two mills—(1) the Mysore and Minerva Mills in the private sector, and (2) the Gulbarga Mills. The problems in each are different. In one case, it may be mismanagement. In the other, the Directors are pulling helter-skelter. The most important reason common to all these mills is lack of

investment in highly modernised machinery. Today the textile machinery has specialised improvements. Unless you are able to invest on a very big scale in modern machinery, you will not be able to meet the competition. In Bangalore, within about 20 miles, a mill is coming up. About 25,000 spindles require normally thousand persons in Mysore State. In Madras 600 employees are enough. In this new mill, only 80 persons are being employed. This illustration immediatly shows the extent of modernisation and the extent of development in this direction. Unless these new machineries are brought in and certain measures are adopted, I do not think the assistance we give will be of much use. We have made an annuoncement that we are giving guarantees to two mills. We have begun financing. But they are unable to manage when you finance. I wonder they will eat away all the assistance that is given and throw up their hands in despair and resort to other methods. That is the real danger. Instead of this assistance that we have given to these textile units, I feel that the matter should be looked at from a responsible way ; something serious must be done ; and a technical body must be appointed to go into this question and find out whether or not this assistance given, is proper.

Lastly, one word about the Dearness Allowance to the State Government employees. I do not know why there should be reluctance on the part of the State Government in respect of a matter like this when the neighbouring States with the same financial crisis found in our State, have already adopted the Central rates. Is there any special reason for the delay is a thing which I cannot understand. I urge upon the Government to consider expeditiously this matter and give a favourable decision.

Sri S. P. RAJANNA (Teachers' Constituency).—Mr. Chairman, Sir, I have stood here to support hon'ble member Sri Adiga's Motion of Thanks to the Governor for his Address on the 19th February. The Address contains very good things and hon'ble members have already expressed their compliments on them.

Srimathi Lakshamma was saying that Government has to give better encouragement to girls' education. I do not know what type of better encouragement to ladies she had in mind. She wanted compulsory education to girls. There is an Act for that and every year census is taken and children who are aged 5 years 10 months and above will be compelled to be admitted to schools. As such, whether it is a boy or girl of that age must be admitted to school. So, nothing more can be done for bettering the education of ladies. I feel that Government is giving more encouragement to girls than boys. In fact, in high schools, girls are given uniform scholarship just to encourage them to attend classes, uniforms are provided, slates and books are also given to them. Though there is the impediment that grant shall not be given for three years for a newly started school, in the case of girls' schools, it is given from the first year itself.

(SRI S. P. RAJANNA)

Sri M. C. Narasimhan was telling that increasing the number of schools has acted upon the standard of education. It may be true to some extent. Of course, Government has come to know about it and there is some reduction in the number of primary schools. Though the primary schools have been reduced, middle schools and high schools have to be increased to provide accommodation to all those that come out from there. In 1961, 4889 middle schools were there and in 1966 there were 7,368. About high schools, in 1961 there were 875 and in 1966 there were 1,491. So, literacy in the State has improved from the previous years.

Then, Sir, there is the question of selection of professors in the Universities. Sri Anjanappa was telling that communal feeling played a major part in the selection of professors. I do not agree with him to the fullest extent. But, there is some lacuna there. Sri M. P. L. Sastry referred to section 28 which says that that the Vice-Chancellor would be the Chairman and two persons unconnected with the University experts would be in the panel. If there should be one expert in the panel, only one expert cannot do selection. They have selected very recently one person and as I know, there were candidates who were better qualified for the post of professors. As I know, there was one person from the Mysore University who has put in 19 years of service in research work and he has been neglected. There was another contestant from Tumkur with a Ph. D., etc., qualification and he was also left. They have selected a person from Delhi who does not possess so much of teaching experience.

SMT. M. R. LAKSHAMMA (Graduates' Constituency).—With the permission of the Chair, it is not a fact that there is a convention recommended by the Inter-University Board that matters of University administration, that is, internal administration, be better avoided on the floor of the legislature. The person would not be present in the House and therefore it is held that the internal administration of any University should not be discussed on the floor of the legislature.

SRI G. V. ANJANAPPA (Graduates' Constituency).—If the hon'ble member means to say an University is a statutory body and anything pertaining to its administration should not be discussed here, then Khadi and Village Industries Board is also statutory and are we not referring to it here? Legislature being supreme and it provides finances for the Universities, I think, we are at liberty to discuss the affairs of the University also.

SMT. M. R. LAKSHAMMA.—In support of what I said, I would like to quote from the Kothari Commission report wherein they have recommended that legislatures may no doubt discuss matters of education policy and not the day to day function which should be within the jurisdiction of the university. Therefore, is it not better

that the day to day working and appointments which we cannot judge should be avoided ?

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—I fully agree with the hon'ble member that the day to day matters need not be referred to here. Only policy matters may be discussed.

Sri M. P. L. SASTRY (Nominated).—Sir, the comparison of Taluk Board or the Tahsildar's work, does not hold good because the university is enjoined certain autonomy. In fact it is stated by the Inter-University Board that statutorily established Universities are practically in the same position as statutorily established political government. The mere fact that the legislature has certain powers to make certain legislation, should not be used to lower the reputation of universities. It is a recommendation, no doubt. Still in the interest of laying down healthy conventions is it not better to refrain from making observations on the appointment of individuals ?

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—Yes, it is better.

Sri S. P. RAJANNA.—It is not an allegation against anybody. I do not want any person to come here and defend. When a Committee is appointed with the Vice-Chancellor as Chairman and two persons from outside, if a person is selected when only one member is present, it is wrong.

Sri GANJI VEERAPPA (Teachers' Constituency).—In the matter of appointments it is the Board of Appointments that makes the recommendation and the Syndicate approves it and ultimately in the name of the Chancellor orders of appointment will be issued. The Government has no powers under the Act to interfere in the matter of appointments. I think we have to function within the framework of the Act. I do not say that nothing should be discussed. The matters concerning appointments cannot be discussed because under the Act the Government has no powers.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಒಂದು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಈ ಸಭೆಯಿಂದ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕೆ ನಾವು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಆರಿಸಿ ಕಳಿಸಬೇಕು ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—In fact the proposition put forward that administration of the University, whether it is the Bangalore University or any other University, should not be made the subject matter of discussion on the floor of the legislature is a grossly misleading statement. So long as the funds of the university are voted upon by the legislature, I think we have every reasonable right to comment on the administration. I quite agree we cannot discuss day to day administration and reference to individuals is not proper. Subject to that limitation, this House and every individual member here have every right to make a comment on the administration.

3-45 P.M.

Sri M. P. L. SASTRY.—It was I that quoted section 28 which speaks of power of appointment under the Bangalore University Act and said that it is considered to be an expert body to make recommendations to the syndicate. I am told that my hon'ble friend Sri Rajanna is speaking on that and he says the absence of one member on the experts committee would invalidate the Board. The Experts Committee consists of three people, one Vice-Chancellor, two other members who are considered to be the specialists in the branch of knowledge as recommended by the syndicate on the basis of recommendation of Board of Studies. Supposing there is a Board on which two members were not nominated, then it cannot become fullfledged board. Supposing two members have been nominated and one member absents himself, the Board does not become invalidated. The Board is completely at liberty to make recommendation. In regard to the affairs of the Mysore University and the constitution of Board of Studies, the High Court of Mysore has already given decision that absence of a member does not invalidate the proceedings and it has to be taken as fullfledged board if it is already constituted. That is the decision of the High Court.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I would like to draw the attention of the Chair to the subject under discussion and request for a ruling on the scope of discussion in regard to this matter. Conflicting views are expressed and it is a little difficult for a layman like me to understand. At times it is suggested that university being an autonomous body we should not discuss about certain points. Then it is counterposed by saying that since grants are voted by the House, we are entitled to discuss. Instead of this conflicting opinion, it is better that there is a considered ruling on this matter about the scope of discussion. It is natural that we will be exercised about the various activities of autonomous board, may be Electricity Board or Khadi Board. To the extent they are autonomous to what extent we can discuss. I remember sometime back in one of the legislatures, there was discussion about it and there was a ruling in this regard. I think it is better we have a ruling.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Whether the appointment of a particular individual is one of the matters which can be commented upon. Sri Ganji Veerappa went so far as to suggest that this House has no right to talk about it. When appointment made is irregular and when out of two expert members one was present and whether it is open to the Vice-Chancellor to exercise his vote and make recommendation, is a matter to consider. How can we exclude it?

Sri K. R. ACHAR (Legislative Assembly Constituency).—No doubt it is an independent body like corporation. But we have to remember one thing. The Government have the visitorial powers and this is a matter on which this House can discuss. Supposing there is some irregularity. It is not a question of illegality. If it is a question of

irregularity, the Government has visitorial power. When that power is there, when it is to be utilised is the point that has to be considered by the House. Probably the member may say that visitorial powers should be exereised.

Sri G. V. ANJANAPPA.—Hon'ble Member Sri Sastry quoted section 28 of the Bangalore University Act. So far as I can remember, the intention of the legislature was quite clear and it was to provide for two specialists. The Vice-Chancellor is the ex-officio Chairman and he is there just like the head of the department to find out whether a particular candidate is qualified in a particular branch of science. If they recommend any irregular appointment, he is there just to look after such things.

Sri GANJI VEERAPPA.—One thing I want to clarify. My friend compared the functioning of the Khadi Board and Electricity Board with the functioning of the University. We are aware that the accounts of the University are not subject to the audit of the Accountant General whereas it is the Accountant General that audits the accounts of the Khadi Board as well as the Electricity Board. In fact, even the Public Accounts Committee does not go into the affairs of the University regading financial matters. We cannot say that the Khadi Board or the Electricty Board enjoy the same amount of autonomy in the matter of financial administration. If the Government is the final authority in the matter of approving or disapproving the appointments made by the University, then the Government not having exercised discretion is a matter of comment. But in this case it is not the Government which has anything to do with appointments and the comment should be restricted to the acts of commission and omission of the Government. In that way I wanted to make a difference between the autonomy enjoyed by the University and other bodies like the Electricity Board and the Khadi Board.

Sri M. P. L. SASTRY.—Sir, I just want to point out this much in regard to the making of appoiutments in the University. The sections are very clear as to how the appointments are to be made. Section 28 gives the final power to the Syndicate to approve the appointments as recommended by the Expert Committee and if they differ, the entire file is to be sent to the Chancellor who happens to be the highest appellate authority as far as the University is concerned. The details in regard to the procedure of making appointments are incorporated in the various sections of the University Act. I entirely agree with Sri Ganji Veerappa that it is a matter entirely left to the University but nothing prevents the legislature from speaking on the educational policy, on higher learning and all that but that should come under what they call the visitorial powers. For invoking these powers there is a very big section. Rightly or wrongly—I would consider it rightly—this was not called visitorial power but inspection and control in the Bangalore University Act. The words 'visitorial power' occurs in the Karnataka

(SRI M. P. L. SASTRY)

University Act, the Mysore Univesity Act, the Bombay University Act and the Madras University Act but in modern universitites where autonomy prevails they have used the words 'inspection and control'. Section 8 of the Banaglore University speaks of inspection and control. Whereas nothing prevents the legislature from discussing higher matters of education, the established convention is not to meddle with the day to day administration of the University. It has been upheld under the Bangalore University Act and the legislature will have no right to go into the matter of appointments and other things that have been made in the University. If the visitorial power or the inspection and control power is to be invoked, it is only in extraordinary cases. Therefore, I would suggest that an absence of a member from the Board does not invalidate the appointments made under the Act, if they are according to law.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, he cannot stifle discussion on a matter which relates to the administration of the University. If a series of injustices are brought to the notice of the Government or are sought to be brought to the notice of the Government, I do not know whether the Government can sleep over it. If a case is made out for exercising Government jurisdiction under section 8 of the University Act, what prevents a member from making a reference to it ? I have conceded the point that it is unfair and improper for anybody to make a personal reference to anybody, but when it is a matter of policy, when a person not qualified is being recruited or when a person who is comparatively less qualified being preferred to a more qualified man, it is a matter of principle which affects the very administration of the University, which cuts at the very root of merit being recognised. Under such circumstances, I do not know how we can divest ourselves of the privilege of initiating a discussion. My friend Sri Sastry cannot say that the legislature has no right to discuss that matter.

Sri M. P. L. SASTRY.—On a point of personal explanation, Sir. I have never said that the legislature has no right to discuss. The hon'ble Member has misunderstood me. The legislature has every right to discuss.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—I have sufficiently heard the hon'ble Members giving divergent views on this particular aspect. Let me study and give a ruling. The ruling is reserved.

Sri K. R. ACHAR.—My hon'ble Friend Sri Sastry was quite clear on the point. If it amounts to the necessity of utilising visitorial powers, certainly we have a right to discuse. The point is whether in the matter of appointments and things like that pertaining to the day to day administration, the legislature has got any power. If an act amounts to

an abuse of power and is absolutely improper, we are certainly entitled to discuss such matters. Otherwise not.

MR. DEPUTY CHAIRMAN.—The House will now adjourn for tea.

The House rose at Four of the Clock to re-assemble at Thirty Minutes past Four of the Clock.

The House re-assembled at Thirty Minutes past Four of the Clock.

[MR. VICE CHAIRMAN (SRI GANJI VEERAPPA) in the Chair]

SRI S. P. RAJANNA.—Sir, the point that I was making was itself mistaken by the hon'ble Members. I did not touch about the appointments. I was just dealing with the provisions of the Act, which says that the Board shall consist of an expert and an ex-officio member. I was saying that if one member is absent, only one expert is there, and is he eligible to select persons? I felt that there is a defect in the Act. There is already a sub-committee formed to rectify the provisions of the Act. It has met once or twice and they have not gone through the Act completely and rectified the defect. I did not touch upon any appointment made as to whether it is legal or illegal. Sub-section 4 of the same Section deals with the selection and recognition of teachers of a Constituent College. There is also a sub-committee here consisting of a Chairman of the governing body of the College, the Principal of the College and the head of the Department concerned. The Constituent Colleges have now been taken over by the Bangalore University. There are people who have served for more than 15 years and they have also been confirmed. Should these people come under the purview of this Act and submit themselves for the selection? If the Board decides that they are not suited for the post, what is their position? Section 71-sub-section (2) says:

> "Where any teacher of a College is not approved by the University under sub-section (2), such teacher shall be retired from service or employment in their capacity by the governing body of the College....."

In a private College, they do not provide for pension, gratuity or anything as it stands, now what will be the fate of that lecturer if he is asked to go back? Is there any provision made for this? These are some of the lacunae in the Act. So, I wanted these things to be gone into by the sub-committee, of which Sri J. B. Mallaradhya and Sri M. P. L. Sastry are members. I only wanted to know what has been done in this regard. I never wanted to say anything about the appointments made, which are considered to be illegal and many have been disappointed though they have got better qualifications. I am not discussing that either.

(SRI S. P. RAJANNA

A mention has been made in the Governor's Address about the Bangalore Dairy. It is said that the first stage target of 50,000 litres of milk per day has already been reached. Is it being properly distributed ? As we all know all the 50,000 litres are not being supplied to the people. Many litres have been thrown out in the gutter. Can it not be made use of better ? It can as well be given to children for mid-day meal. I do not know why it should be thrown into the gutter. They are preparing butter and keeping it in cold-storage, wherein iron racks are used. I heard somebody saying that it becomes poisonous if it is kept like that. It has also come to our notice that the butter consists of worms and so it cannot be consumed after some time. As I understand they are preserving it for the last five months. I feel it is not being properly distributed. Though a number of booths have been opened, butter is not supplid to the booths for sale. For butter, people have to go to the Dairy and get it- Though there is an officer to see that this is put into market, it has not been thought of to sell it through the booths. I feel that it should be sent to the booths at least from now onwards. When 'Joy Ice Cream' can come from Bombay to Bangalore, why not butter be distributed within the State ?

I have a few words to say regarding the appointments and other things. We are sending many people to foreign countries to get themselves better qualified. But, are we utilising their services after their training ? A friend of mine, who was working as a lecturer in Geology was sent to States to get himself trained in Ceramics. He returned to the States after two years. At that time, there was a vacancy in the Porcelain Factory, which should have been given to him. But, he was posted again as lecturer. He stayed for two years, got disgusted and went back to States. For the last six years, he has been in the States enjoying better life. I can quote one other instance. A person trained in Cinematography, of M.Sc., B E., of Michigan University, was working here as Gramsevak Instructor—Audio-visual Education. Later he went on deputation to the Government of India for three years in connection with the Orientation and Study Centre at Mysore and Bhavanisagar. On his return he worked in the Orientation and Study centre hardly for four months and he was reverted back to his parent Department and by that time his own post had been changed as Artist's post and he was asked to work as Artist in the Community Development Centre, a different type of work altogether. I understand that his services would be more useful in the Information and Tourism Department. I do not know whether there are any vacancies there. This is the Tourist Year and he could have been absorbed if there was a vacancy. This has not been done. I feel such things should not be repeated. There is an Audio-visual Education Seetion in the Department. A trained Officer is not there. Some Head-master is posted there. A trained person in the subject may be posted so that his services may be best utilised. These are the

important things which had come to my notice. The Government will kindly look into all these things and do the needful in the matter. I do not want to take any more time in dealing with these subjects which may give scops for controversy. I thank the Chairman for having permitted me to speak.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಭಾಷಣಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಸಭಾತ್ಯಾಗಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮರ್ಲಾರಾಧ್ಯ.— ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆಯೇ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅದನ್ನೂ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಮಾಡ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮರ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾರೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ನಾನು ಆ ದಿವಸ ನಡೆದ ಘಟನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಂತಸ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದ ಮುಖಂಡರು ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಸಭಾತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನೀತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದುದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಆರೀತಿ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ದಾರಿ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಆಡಳಿತಪಕ್ಷದವರಾದ ನಾವು ಕಲಿಯುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಅವರೇ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹೋದಾಗ ಮುಂದೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅವರದೇ ಆಡಳಿತ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಅವರ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ.. ಅಂಜನಪ್ಪ.—ನಾವೇನೂ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ಅದನ್ನು ದೇಶದ ಜನತೆ ಮುಂದೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಿಹೋಗಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವಾಗ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇರಬಹುದು. ಅಂತಹುಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಉರುಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದು ನನಗೆ ಸಂಶಯವಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಪ್ರಜಾಭುತ್ವ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳು ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಅಧಿಕಾರ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹುಮತವನ್ನು ಜನತೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಲಲ್ಲವೆಂದಾ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಜನತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಸವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ)

4-45 P.M.

ಇನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಷ್ಕರವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತರಹ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಲಭೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೂ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಪೋಲೀಸಿನವರ ಕ್ರಮ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಚೋದನೆಯೂ ಸಹ ಆಯಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಇರತಕ್ಕ ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಪೋಲೀಸರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪೋಲೀಸ್ ರಾಜ್ಯ ಗೂಂಡಾಯಿಜಂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಾವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೇಳಿದರೋ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದರೋ ಆ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆದರಲ್ಲೂ ಈ ದೇಶದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗುವಾಗ, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಜನತೆಯ ಕ್ಷೇಮ, ದೇಶದ ಕ್ಷೇಮ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡದೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸೀತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಆ ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡ. ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ನಿಜ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಆದನಂತರ ಅದರಿಂದ ಇಂಬ್ಯಾರೆನ್ಸ್ ಉಂಟಾಗಿ ಸೈಕ್ಲಿಕ್ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದಂಥ ಕೆಲವರು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಿದರು. ಶಿವಮೊಗ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕಾರು ಬಂದಿದ್ದವು, ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದವರು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರುಗಳ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರಗಿನವರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟು ಆಗಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು ಅಂಥಾ ಮುಷ್ಕರಗಳು ಬಾರದಂತೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಾನಿ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು 1967-68ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ 60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಫಲತಾಂಶ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೈಬಿಟ್ಟು ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಣದ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಯೋಜನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈಗ ಏನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಮಾಡಿ ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾವು ಯಾವುದು ಉಪಯುಕ್ತ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು, ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಉಪಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಮೆರಿಕಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ

ಅದನ್ನು ಸೆನೆಟ್ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಎಷ್ಟು ಖೋತಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ನಾವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗಲೇ ತೆರಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ನಾನಾ ಕಡೆ ಖೋತಾ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂಟರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ, ಸ್ಟೇಟಿನೊಳಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದಿದ್ದರೆ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವಾಗಲಿ ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಯರ್ಸ್ ಗಾಗಲೀ, ಸ್ಮಗ್ಲರ್ಸ್‌ಗಾಗಲೀ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದೊಳಗೇ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆಯದೇ ಹೋದರೆ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಯರುಗಳಿಗೆ, ಸ್ಮಗ್ಲರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸಂಪಾದನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಬೆಳೆದಂಥ ರೈತ ಮಾಲನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದೊಳಗೇ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ತೆಗೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿವಮೊಗ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಬತ್ತದ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೋರಾರದಲ್ಲಿ ಬತ್ತದ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ವರ್ತಕರು ಒಂದು ಫರ್ಮಿಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನೆ ಹತ್ತಾರು ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದರಿಂದ ಲಾಭವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಳಗೇ ಇರತಕ್ಕ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಇಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಅಭಾವ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದೊಳಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿರತಕ್ಕ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆಯ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬತ್ತ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಕೂಡದು ಎಂದು ಇದೆ. ಈಚೆಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಫಾಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 30-40 ಲಾರಿ ಬತ್ತ ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಿಂದ ಸೌತ್ ಕೆನರಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಲಾರಿ ಹೋದರೆ 2-3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲಾಭ ಇದೆ. ಯಾವ ಕಡೆಯಲ್ಲ ರಿಜರ್ವ್ ಪೋಲೀಸ್‌ನವರನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಅವರು ಒಂದು ಆಶೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಲಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಯರ್ಸ್‌ಗೆ, ಸ್ಮಗ್ಲರ್ಸಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬೆಳದ ರೈತ ಮಾಲನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥವನಿಗೆ ಆನ್ವದ ಇಲ್ಲದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಟ್ಟು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಕೂಡದು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗಾದಿಂದ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ 30-40 ಲಾರಿ ಬತ್ತ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆ ಹೋಗುವ ಲಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಫರ್ಮಿಟ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಫರ್ಮಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ 10–12 ಸಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತಹ ಬತ್ತ ಯಾವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ರಸೀತಿಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತಹ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಯಾವ ಡೆಸ್ಟಿನೇಷನ್ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲಾರಿ ಯವರು ರುಜುವಾತು ತಂದು ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಅವರು ತಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಶಿವಮೊಗ್ಗಾದಿಂದ ಬತ್ತ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ಮತ್ತು ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಒಳಗಡೆ, ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿನ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ನಿಯಮಿತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ)

1967ನೆಯ ಇನಮಿಯ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕೃತ ಏಜೆಂಟರುಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಯಮಿತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕೃತ ಏಜೆಂಟರುಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ನವರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತ್ರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಏವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯ ಸರಕುಗಳ ಮತ್ತು, ಬೇರೆ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಳಿತಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ನಿಯಿತ್ತವಾಗಿಯೂ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ, ರಾಭಕೋರರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಹತ್ತಿ ಬಟ್ಟೆ, ಶಿಶುಗಳ ಆಹಾರ, ಖಾದ್ಯ ತೈಲ, ವನಸ್ಪತಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕೆಲವಾರು ಅತ್ಯವಶ್ಯ ಸರಕುಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುವಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು ಕೂತಿರುವುದು ರಾಭಕಕ್ಕಾಗಿ. ಇಂಥಾ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರವಾಡುವುದಾದರೆ ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥಾ ಆದೇಶಗಳು ನರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ. ಒಂದೊಂದೂ ಇಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಏರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಏರಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಬಫರ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಅವರು ಕ್ರಮಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರೇವಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಬೆಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟೇಲರಿಲ್ಲದೆ, ಪಹಣಿ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಹಿಂದಿನ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿ ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಉದ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಸೇರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಲ ನಾನು, ಹಿಂದೆ ಪಾಸ್ ಆದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ, ಸುಮಾರು ಮೂರು ನಾಪರದಿಂದ, ನಾಲ್ಕು ನಾಪರದವರೆಗೆ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಮತ್ತು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೋರ್ಸು ಮಾಡಿದವರು ನಿರುದ್ಯೋಗಸ್ಥರಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇನ್ನೂ ಇಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಹೋಗಲಿ, ಇಂಥ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸೋಣ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ರಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಆಟೋಮೊಬಾಯಿಲ್ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಕೋರ್ಸ್ ಪಾಸ್ ಆದವರಿಗೆ ಕಾರ್ಬರೇಟರ್ ಬಿಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಜಿನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಬರೇಟರ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ಸ್, ಡಿಸಿಲ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ಸ್ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಗೆ ಪಾಸಾಗಿ ಬಂದರೋ, ಯಾವ ರೀತಿಯ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರುದ್ಯೋಗಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಟೆಂಡೆನ್ಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಖರ್ಚು ವ್ಯರ್ಥವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಕೋರ್ಸು, ಸಿವಿಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸು, ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಕೋರ್ಸು ಮಾಡಿದವರು ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಲೇತ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ಲ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ರಿಪೇರಿ, ಒಂದು ಮೇಶೀನ್ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಲೂ ಯಾರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಪ್ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಾಳಾದರೆ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಅವರು ಯಾವ ಕೋರ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಕೋರ್ಸು ಆದವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಒಲ್ ಬಂಕಿಗೆ ಬಂದು ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಕೊಡಿ ಎಂದು

ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕು ಅಂಥದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇಂಥ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರ. ಇಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾಯ್ತು ಆದರೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ, ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಅನೀತಿ ನಡೆದರೂ ನಾವು ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಂದ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ ನೇಮಕದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ರಿಪೋರ್ಟು ಕೊಡುವುದು. ಸಿಂಡಿಕೇಟ್, ಸೆನೇಟಿಗೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ, ಅದು ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್‌ಶಿಯಲ್ ರಿಪೋರ್ಟು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಎಷ್ಟು ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್‌ಶಿಯಲ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಇರೆಗ್ಯುಲಾರಿಟಿ ಆದರೆ ಅದು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ, ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ರೂಲ್ಸ್ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವು ದಾಗಲಿ, ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರದೆ ಹೋದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುವುದೂ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಅಷ್ಟೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನೇಮಕ ಆಗಿದೆ. ಆದರ ಫಲಿತಾಂಶ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆದು ಅಟಾನಮಸ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಇರೆಗ್ಯುಲರ್ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರೆಡಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇಷ್ಟೆಂದು ಹಂಚಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಏನೂ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಸಾಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆ. ಇದು ಬರಬರುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಭಾಷಣ, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಸಪ್ತಾಹ. ಇದನ್ನು ಡಾಕ್ಟರುಗಳ, ಮುಖಂಡರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು, ಇದು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಮುಖಾಂತರ, ಪೋರವಣಿಗೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಲೂಪ್ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅಡ್ವೈಸ್ ಯಾರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದರು. ಸರಿ, ಈಗ ಅವರೇ, ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು, ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ನಾಲಿಯಾರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗ ಲಾರದು.

ಸ್ವಾಮಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ ಹೈ ಯೀಲ್ಡಿಂಗ್ ವೆರೈಟಿಗಳು ಹಾಗೂ ಬೆಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅವನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಆ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆ ಬರುವ ಜಾಗಗಳು ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಈ ಸಾರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಸಲು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ಶೇಕಡಾ ಮೂವತ್ತರಷ್ಟು ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೈರು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ರೈತ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೋದವರ್ಷ ನಾವು ಬೀಸಿಗೆ ಬೆಳೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಅದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ಈ ಸಾರಿ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆ ಬರದೇ ಜನಗಳು ಬಹು ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಲೆನಾಡು ಭಾಗಗಳಾದ ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳೂರು ಇನ್ನಿತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಇಲಾಖೆ ಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ನಾಟಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಈಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಬೆಳೆ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ)

ಎಂದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಜನರು ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೇ ಸುಧಾರಿತ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು ಆದರೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಬೆಳೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಾವೂ ಕೂಡ ಇವರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 40 ಪಲ್ಲ ಎಂದು ಬಂದರೂ 50 ಎಕರೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 1500 ರಿಂದ 2000 ಪಲ್ಲದಷ್ಟು ಭತ್ತ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಾವು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ಶೇಕಡಾ 20ರಿಂದ 30ರಷ್ಟು ಫಸಲೂ ಬರದೇ ನಮಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇರಾಖೆಯವರು ಮೊದಲು ಅವರ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಅದರ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಇರಾಖೆಯವರು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು. ನನಗೂ ಕೂಡ ಇರಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಜೂನು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ನಾಟಿ ಹಾಕಿಸಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು, ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಧಾರಿತವಾದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತೀವ್ರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ನಮೂನೆ ಬೀಜಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇವನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಆಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾರಿ ಮೇಜ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯ ಅಸಹಾಯಕತೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಅನಂತರ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಇದನ್ನು ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವ ಸಾಲದು. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಆದ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳು ಎಂದು ಇದ್ದರು. ಆವರುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಳೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರ ಬದಲಿಗೆ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಹೊಸ ವೈದ್ಯರಿಗಿಂತ ಹಳೇ ರೋಗಿಯೇ ವಾಸಿ ಎಂಬಂತಾ ಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇರಾಖೆಯವರು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸುವುದು ಉಚಿತ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ಲಾಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 50 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳು ಹೋಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗಲೂ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಈಗ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ತಾವು ಈಗ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರುಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

5-15 P.M.

ಸರಕಾರದವರು ಹೆಬ್ಬಾಳು ಹಾಗೂ ಧಾರವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಂದು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಸೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಸೀಟುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಉದ್ಯೋಗದ ಆಸೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಚೆಗೆ ಇಲ್ಲ ಸಂಬಳಗಳನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿವ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗು ಹಾಗು ಇತರ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಧಾರವಾಡ ಹಾಗೂ ಹೆಬ್ಬಾಳದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇರುವಾಗ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕರ್‌ಚರು ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಡಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಾರಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗಾದಲ್ಲ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕರ್‌ಚರು ಕಾಲೇಜು ತೆರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇತ್ತು. ಅದು ಇನ್ನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ Shimoga is the granary of the State ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕರ್‌ಚರು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಇನ್ನೂ ತೆರೆಯಲು ಸರಕಾರ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳ ಮಕ್ಕಳು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಸೆಯುಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಅಡಕೆ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕರ್‌ಚರಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೆಡಿಕರ್ ಕಾಲೇಜು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತೆ. ಎಂದು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಗಾಂಜೀ ವೀರಪ್ಪನವರು ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜು ಒಂದನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೆ ಕೊಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ರೈತರಿದ್ದಾರೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಬ್ಬಾಳ ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಇವು ಸಾಲದು. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಬರುವ ವರ್ಷದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ಕೊಡಲಿ, ಸಂತೋಷ. ಶಿವಮೊಗ್ಗಾಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಮೆಡಿಕರ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಏಕೆಂದರೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾವತಿ ಎರಡು ನಗರಗಳಲ್ಲೂ ಜನರಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿವೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜನರಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ 600 ಬೆಡ್‌ಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಮೆಡಿಕರ್ ಕಾಲೇಜು ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಹೋಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ್ (ನಾಮನಿರ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವರು).—ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳೇ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯಾದರೂ ಏನಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲ ಶೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಬೆಳೆಗಳೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮ್ಮದು ಮಲೆನಾಡು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಿದೆ. ಅದೂ ಸಹ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕಲತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನೌಕರಿಗೆ ಹೋಗದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಸಂತೋಷ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಇದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ನಾನು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮೆಡಿಕರ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಟೆಕ್ನಿಕರ್ ಕಾಲೇ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ)

ಜನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಕಾಲೇಜುಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ)—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬತ್ತ, ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎರಡರಷ್ಟು ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಅಲ್ಲಿ ಬತ್ತ ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ಎರಡನ್ನೇ ಬೆಳೆಯುವುದು. ಬೇರೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಬತ್ತ, ಅಡಿಕೆ, ನೆಲಗಡಲೆ ಹತ್ತಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಲ 200 ಇಂಚು ಮಳೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಾದ ತರೀಕೆರೆ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಸಾಗರ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸೆಮಿ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ. ಕುಬ್ಸದ್ (ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜಿನ ರೀಸರ್ಚ್ ಇನ್ಸ್‌ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಷಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ರೀಸರ್ಚ್ ಇನ್ಸ್‌ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತೋ ಅಥವಾ ಅನಾನುಕೂಲವಾಯಿತೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಪದವೀಧರರ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಲು ಬಂದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮೊದಲ ಪ್ರಿಫರೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಭೂಮಿ ಇರುವವರು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಂತಹವರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲಾ, ಆಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ.—ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಕ್ಕಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಮಗ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಉಳಿದವರು ಜಮೀನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

Sri JIVARAJ HIRACHAND SHAW (Legislative Assembly Constituency).—Sugarcane research is transferred from Dharwar to Mandya.

Sri VENKANAGOWDA SIDDANAGOWDA (Local Authorities' Constituency). I wish that agriculture is one and research is another. We are already having two agricultural colleges. As things stand today, graduates coming out are finding it very difficult to get employment and all of them are not inclined to go back to the land. There are 17 Farmers' Training Schools and one tarining school is started in Gangavadi. In addition to this, if there is a problem of any crop research, the university is specially created to enhance the research efficiency and any research on any crop can be taken up by the university as a

special case according to the requirement of the farmers. There may be farmers' training schools which may be under the Taluk Development Boards. If Sri Shamaiah Gowda feels that there should be another Agricultural College at this moment, I respectfully say that sufficient provision has been made and schemes have been evolved to train sons of farmers and there is not much need for another Agricultural College.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯ ಗೌಡ.— ನಾನು ಅಡಿಕೆ ರೀಸರ್ಚ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ರೀಸರ್ಚ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಆ ನಂತರ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ಇವನಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ ಆದರೂ ಕೂಡ ಫೈನಲ್ ಇಯರ್ ಎಗ್ಜಾಮಿನೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವತಃ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಇದೆ ಅಂಥವರು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀಸರ್ಚ್ ಸೆಂಟರ್ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಹೇಳದೆ ಮುಂದೆ ಬಜೆಟ್ಟಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಇರಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. 'ಘರ್ ತೋಡಕೇ ಮಂಟಪ್ ಬನಾವ್' ಎಂದು ಒಂದು ಗಾದೆ ಮಾತು ಇದೆ. ಮನೆ ಒಡೆದು ಮಂಟಪ ಮಾಡಿದನು ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಮಲೆನಾಡು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಲೈನ್ಸ್ ಎಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಡು ಕಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಫಾರೆಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಂದಿ, ಮತ್ತಿ ಹೊನ್ನೆ ಮುಂತಾದ ಒಳ್ಳೇ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಡು ಬೆಳೆಸುವುದನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮಾತು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಡು ಕಡಿಯುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾಡು ಕಡಿದು ಯುಕ್ಲಿಪ್ಟಿಸ್ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಇಲ್ಲವೋ ಎಲ್ಲ ಮರಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮರ ಕಡಿದು ನಾಟಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಬಂತು, ಇಷ್ಟು ಮರಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಬರಿ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಹಾಳು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಡು ಮಾಡುವುದೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನೆ ರಸ್ತೆಯ ವಿಚಾರ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ. ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ರಸ್ತೆ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಚಕ್ ಇಲ್ಲದೆ ರಸ್ತೆ ಹಾಳಾಗಿ ದೇಶದ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೆಕ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ರಸ್ತೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆಸೆಟ್ಸು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕೂಡ ಅದು ನಿಲ್ಲವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ರಸ್ತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ರಸ್ತೆ ರಚನೆ ಆ ನಂತರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹಣ ವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ರಸ್ತೆ ಬಗ್ಗೆ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಇನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಸಾಲದು. ಈ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಲನ್ಸ್ ಷೀಟ್ ನೋಡಿ ಬಜೆಟ್ ಚರ್ಚೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ರಸ್ತೆ ನ್ಯಾಷನಲೈಜೇಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ದೂರವಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾಮಯ್ಯಗೌಡ)

ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ. ನರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆದಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಲಾಭವನ್ನು ತೋರಿಸಿ. 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಏನು ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಏನಾದರೂ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ರೀಜನರ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಆಫೀಸುಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲುರದ್ದು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಕರಪ್‌ಷನ್ ನೋಡಿ ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಬಸ್ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಈ ಆಫೀಸುಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಎಂದು. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರೆಂದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್, ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಖಾನಗಿಯವರು. ಇಂಥ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಅವರು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಸ್ ಪರ್ಮಿಟ್ ರೀಜನರ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಅಥಾರಿಟಿಯವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ, ಇಷ್ಟು ಮ್ಯೂಲಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಖಾನಗಿಯವರಿಗೆ ಬಿಡಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಹಕಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನಿಖೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮೋಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸೂಪರ್‌ಸೀಡ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಹಕಾರ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ, ಅಂಥ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ನರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನರಿಪಡಿಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದುದ್ದು ತಿಂದು ಹಾಕಿರುವವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುವಂಥ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸೂಪರ್‌ಸೀಡ್ ಮಾಡಿದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ನೂರಕ್ಕೆ ಬದಲು ಹತ್ತು ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದರೂ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ; ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದು, ಅವು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆಗ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರೂ ಕೂಡ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೊಂದಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಪಡದೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಂತೆಯೇ ನಡೆದು ಅವರೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

5-45 P.M.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ತನಿಖೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಾನು ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ದೂರುಗಳು ಬಂದಾಗ ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri JIVRAJ HIRACHAND SHAH.—Mr. Chairman, Sir, I support the Motion of Thanks moved by my hon. Friend Sri Adiga *in toto* because there is nothing in the Governor's Address which can be criticised.

In the matter of planning, the same ratio is being maintained.

In the case of Transport, 2,272 passenger vehicles are running and our Government has invested a capital of Rs. 18.65 crores and have earned a gross revenue of Rs. 14.56 crores. I think this is eommendable progress.

Coming to Education, there is commendable progress in this field also because whereas formerly there were only few primary schools, now there are thousands of primary schools. Several middle schools and colleges have also been started. Government has also made arrangements for giving mid-day meals to ehildren. This is indeed a commendable thing for which I compliment the Education Minister.

Coming to Rural Water Supply, out of 215 towns in the State, 118 towns have been provided with drinking water facilities. Nearly half the number of towns have been covered and I think this progress is commendable and our Government deserves to be complimented for it.

Again, in the field of Agriculture, there is vast progress. The area covered under high yielding varieties in 1967-68 was about 2.4 lakh acres and there is a programme to distribute 1.25 lakh tonnes of nitrogen in the form of artificial fertilizers and besides this there is production of 4.5 lakh tonnes of urban compost and 48 lakh tonnes of rural compost. This progress is also praiseworthy.

Our Government is trying its level best to intensify land reclamation and development work.

The State Agro-Industries Corporation has been established and the distribution of pumpsets and tractors has been entrusted to it. This scheme is also very essential.

Forests are a source of income. It is stated in the Address that afforestation is being done intensively and this programme has been intensified to cover an area of 4,40,000 acres with teak, soft-wood, cashew, rubber, linaloe, fuel and other species. Our Government is trying its level best to improve the source of income in this behalf and therefore there is nothing to be criticised.

In regard to Irrigation, 2.83 lakhs of acres have been covered. Our progress is much better when compared to other States. Of course there may be a lacuna, but it is very negligible.

Coming to the subject of Power, it is stated that during 1967-68, 800 villages will be electrified and about 12,000 pumpsets energised. It is further stated that the Electricity Board hopes to spend Rs. 9 crores on these works, and by the year 1968-69 it is expected that 7,689 villages would have been electrified and 78,612 irrigation pumpsets energised. Out of 25,000 villages, nearly one-third of the villages have been electrified. Therefore, the progress is very praiseworthy. We should support the Government instead of criticising it unnecessarily.

(SRI JIVRAJ HIRACHAND SHAH)

In regard to Communications, as against 13,783 miles of road in 1956 during the last three Plan periods, the road mileage has been doubled. If we look at the present map, 52,252 K.M. have been covered, which shows that we have made progress. They also intend to spend another Rs. 280 lakhs during 1968–69 on the construction of 80 miles of new roads and improvement of 200 miles of the roads in use, and 117 miles of roads will be asphalted. They have also programmed to construct 500 miles of rural roads and to complete 20 major bridges. Therefore the development is very praiseworthy.

In the case of Mines, our Government intend to exploit about 4 million tonnes of iron ore from Donimale range for export every year. Government is trying its level best to exploit all the economic sources. In spite of all these developments, the Opposition party always criticise the Government; let them do it, that is their look out.

The Governor, in his speech, has touched upon the achievements and also future planning. Therefore, there is nothing to be criticised.

I wish to say a few words in regard to the Mahajan Commission Report. When the Central Government is ready to accept Kutch award why not this award should be accepted as it is? Maharashtrians are playing tactics and are bringing pressure upon Central Ministers to have consensus about it, which creates doubt in our mind. They should not play such a game, because it is at the instance of Maharashtra that this Commission was appointed. Therefore, it should be accepted in toto by both the Governments. I request the Government to bring pressure on the Central Government that once it has been accepted, it has to be accepted for ever as an award, and that there should be no room to reopen this matter. If it is reopened, other difficulties will be created. The Governor in his speech has stated that it should be accepted.

I feel that we should send a Resolution again that the Commission Report should be accepted as it is.

With these few words, I wholeheartedly support the Motion moved by my friend Sri K. Suryanarayana Adiga, and I thank the Chair for having given me an opportunity to express my views.

†ಶ್ರೀ ಎನ್. ಸಿ. ಕುಬನದ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ; ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವಂದನೆಯನ್ನ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಶ್ರೀ ಅಡಿಗರವರು ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಜನತೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮೀರಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರು, ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಸರಕಾರದವರೇನು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅದರ

ಜೊತೆಗೆ ಜನರಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು.

ಮೈಸ್ ಚೇರ್‌ಮನ್ (ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪ).—ಈಗ ಸಭೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ ನಾಳೆಯದಿನ 9 ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರುವುದು.

———

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Nine of the Clock on Saturday the 24th February 1968.

———

V-, 32° N68
N68.34-1-15
(B) 5081

WD 19205—GPB—600—6-6-63